

Hverv til at skaffe sig Kundskab om, hvorledes Sparekasserne økonomisk staa, kan hans Besøg ikke vække Forargelse paa nogetomhelst Sted (Suel: Som ved Bispesitaterne!) Ja, ganske paa samme Maade som ved Bispesitaterne. I det jeg taler om Sparekasseinspektøren, vil jeg forebygge en Misforstaaelse af det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Gaastrup), naar han troede, at jeg fordrede, at Sparekasseinspektøren skulde komme een Gang om Aaret til alle 400 Sparekasser, det har aldrig kunnet falde mig ind, fordi jeg erkjender, ligesom alle andre Mennesker, at det er en Umulighed, men det er jo heller ikke nødvendigt, hans Besøg har sin fuldstændige gode Mening og praktiske Betydning uden Hensyn til, om han kommer hvert Aar eller ikke, thi de forskjellige Sparekasser og Sparekassebestyrelser have Bevidstheden om, at Sparekasseinspektøren kan komme med et, to eller visse Aars Mellemrum, og det vil virke gavnligt som en Opmuntring for dem til at have deres Ting i Orden. Jeg kan desuden ikke se noget Krænken i at forlange, at Folk, der sidde med Andres Penge til at bestyre, skulle have deres Sager i Orden. Jeg tror, at det er en Fordring, som det er ganske upassende, om Nogen vilde føle sig fornærmet over. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) mente, at den Løn, der er tilfaldt Sparekasseinspektøren her i Forslaget, vilde være for lille. Jeg har den Overbevisning, at det vil være Indenrigsministeren muligt for denne Løn at skaffe en Mand, som er kyndig i disse Sager, og som er stiftet dertil; om han end ikke kan skaffe en Mand, som det ærede Medlem fra Nørresundby (Suel) vilde kalde en Kapacitet, er jeg dog overbevist om, at det vil lykkes Indenrigsministeren at skaffe en Mand for denne Pris, og det er jo Hovedsagen. Kan han det, er Lønnen ogsaa tilstrækkelig stor. For ikke at vilbøde Nogen her i Thinget, skal jeg i Anledning af en Antydning af det ærede Medlem fra Nørresundby sige, at den Mand, jeg tænkte paa, ikke er mig selv. Det vilde jo nemlig ikke være rigtigt, om jeg taug stille, den Mulighed laa nær, at ærede Medlemmer kunde stemme for Sparekasseinspektøren af Hensyn til det ærede Medlems Bemærkning, i den Tro, at man derved gjorde mig en Tjeneste, det vilde heller ikke være rigtigt, om andre Medlemmer under samme Forudsætning stemte imod ham, for derved at tro at komme mig tillivs. Jeg vil derfor ikke undlade at sige, at jeg aldeles ikke har Noget med Sparekasseinspektørens Post at gjøre. — Jeg skal benytte Leiligheden til at bekræfte, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) udtalte om § 8, at Meningen med den fra Udvalgets Side var, at Sparekasseinspektøren og Nævnet efter et Skjøn skulle afgjøre, om Sparekassen

kunde fortsætte eller den skulde standse. Det er sikkert nok, at det er Udvalgets Mening, og vi have med Forsæt redigeret Bestemmelsen saaledes; netop af Hensyn til den svenske Lov, hvori der staaar, at Sparekassen skal gjøre op, naar den har Underbalance, have vi sagt, at Sparekasseinspektøren er beføjet til at gjøre det. Jeg skal villig indrømme det ærede Medlem, at det efter denne Forudsætning ikke har saa stor Betydning med denne Gjennemsnitskurs. Men paa den anden Side ser jeg ikke, at der er Fare ved at have den. Denne Gjennemsnitskurs vil altid være en Veiledning for Inspektøren. Et andet Spørgsmaal, som det samme ærede Medlem gjorde med Hensyn til Ordet „Regelomsætning“, besvarede han selv i Overensstemmelse med Udvalgets Rante, naar han mente, at det ikke er Meningen dermed at udelukke en Sparekasse fra at give en Laantager Laan mod Regel. Men det tror jeg heller ikke, at Nogen vil kalde Regelomsætning. Altsaa, dette Ord er med Forsæt brugt i en speciel Betydning. — Det ærede Medlem fra Bonstid (Buch) rettede forleden et andet Spørgsmaal til mig, som jeg glemte at besvare; det angik § 8. Han spurgte, om det var Meningen, at Nævnet kunde standse en Sparekasses Virksomhed strax eller først skulde anfille en Undersøgelse om dens Tilstand. Dertil er der ikke Andet at sige, end at det maa bero paa Omstændighederne. Forholdet kan ligge saa klart for, at Nævnet strax kan standse. Men det kan ogsaa være anderledes, saa at det maa foretage en Aftedsforretning i vedkommende Sparekasses Kontor, undersøge dens Bøger osv. og derefter træffe sin Afgjørelse. — Udenfor disse enkelte Punkter er der endnu kun to Hovedposter, som dele Meningerne her i Thinget. Den ene er Sparekasseinspektøren, og hvad dertil hører, og den anden er Spørgsmaalet om Bankerne. Ærede Medlemmer have idag mere end tidligere havt Leilighed til med stort Liv og Varme at kæmpe hver for sin Sag. Jeg skal ikke fortsætte denne Kamp yderligere, men kun sige til de ærede Medlemmer, at, naar vi staa her med praktisk Villie til at give Lov og bringe Udbytte ud af vore Forhandlinger, kan man ikke bide sig fast i saadanne enkelte Punkter og sige, at man ellers ikke bryder sig om Loven. Naar man i det Hele og Store erkjender, at den er et Fremmskridt, maa man vise Resignation. Derfor vil jeg sige til de ærede Medlemmer, der føle sig krænkede ved Ranten om den nye Embedsmand, at, dersom de isøvrigt ere fornøiede med Loven, maa de tage ham med, thi han hører med til Loven; og paa samme Maade vil jeg sige til de ærede Medlemmer, der ønske en mere gennemført Udskillelse mellem Sparekasserne og Bankerne eller noget helt Andet, end der staaar: Hvis den øvrige Lov er et Frem-